

ningsklasse allerede hørende, for saa vidt ændrede, som det yderligere blev udtalt: „for de nuværende til Postvæsenets 6te og 7de Lønningsklasse hørende medregnes saadan Tjeneste lig Statstjenesten“.

Man havde derefter følgende Kombinationer:

6te Lønningsklasse, bl. a. Postpakmestre: Tjenestetid i 6te Lønningsklasse + Tjenestetid som privat Postbud og Landpostbud.

7de Lønningsklasse, Provinspostbude: Tjenestetid i 7de Lønningsklasse + Tjenestetid som privat Postbud og Landpostbud.

Derimod manglede Kombinationen:

6te Lønningsklasse: Tjenestetid i 6te Lønningsklasse + Tjenestetid i 7de Lønningsklasse + Tjenestetid som privat Postbud og Landpostbud.

Der var givet en Lovregel, hvorefter en Postpakmester ved Beregningen af sine Alderstillæg kunde medtage Tjenestetid som privat Postbud og Landpostbud, men ikke Tjenestetiden i den statsansatte Stilling som Provinspostbud. Den Ejendommelighed, at Tjenesten som privat Postbud blev mere kvalificerende til Alderstillæg end Tjenesten som statsansat Bud, kunde formentlig tyde paa, at her var et Forhold, der var undgaaet Opmærksomheden. Naar Kontorholdsloven nemlig overhovedet vilde give Regler for dem, der allerede var ansatte i 6te og 7de Lønningsklasse, kunde der vel neppe være Tvivl om, at den vilde behandle Emnet fuldstændig og ikke skabe saadanne mindre forstaaelige Forhold.

Loven traadte i Kraft den 1. November 1907, og Spørgsmaalet forventedes løst ved den da under Arbejde værende nye Lønningslov. Lov Nr. 113 af 27. Maj 1908 om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet o. s. v. indeholdt da ogsaa i § 19 i Overgangsbestemmelserne en hertil sigtende Regel, hvorefter „de Tjenestemænd, der ved nærværende Lovs Ikrafttræden høre til 6te Lønningsklasse efter Loven af 1902, kunne medregne den Tjenestetid, de have tilbagelagt i 7de Lønningsklasse efter sidstnævnte Lov“.

De 22 Overpostpakmestre og Postpakmestre, der har været Provinspostbude, og saaledes har lidt et Tab som Følge af det anførte Hul i Lovgivningen, vilde imidlertid have været fuldt ud tilfredse, hvis deres Alderstillæg var blevet beregnede fra 1. April 1908 under Hensyn til deres Provinspostbudtjeneste efter denne Regel. Da den nye Lønningslov imidlertid i § 1 indeholder en Afkortningsregel, lider de paa-gældende et betydeligt større Tab ved, at Mangelen først er afhjulpet ved den nye Lønningslov, end Tabet af Alderstillæg i Tiden fra 1. November 1907 til 1. April 1908, thi Afkortningen beregnes ikke i Forhold til det Beløb, hvortil deres Lønning og Alderstillæg formentlig burde have været forhøjet allerede fra 1. November 1907, men udelukkende i Forhold til det Beløb, som de faktisk oppebar den 1. April 1908. Den Bestemmelse, der tilsigter at supplere Bestemmelsen i Kontorholdsloven, faar saaledes ikke den tilsigtede Virkning eller den Virkning, den vilde have haft, hvis den, som den formentlig burde, havde været givet paa et tidligere Tidspunkt, derved, at den er givet i den nye Lov, hvori Afkortningsbestemmelser er optagne. Disse Afkortningsbestemmelser tabte ganske vist deres Virkning i 1912, men i det Tidsrum har de paagældende Tjenestemænd alle lidt et føleligt Tab.

Et lignende Andragende som nærværende blev af de 22 Pakmestre allerede under 30. September 1909 indsendt til Generaldirektoratet, men trods Administrationens Støtte blev Andragendet dog ikke imødekommet i nogen af de to Rigsdagssamlinger, henholdsvis i 1909—10 og 1910—11, endskønt det af de faldne Udtalelser (se Rigsdagstidende for 1910—11 Sp. 3088—89, 3090—91, 3101—02, 3103, 3143—44, 3150—52, 3153, 3165—66, 3175, 3179, 3186, Tillæg B. Sp. 219—20, 577—78) fremgaaer, at Rigsdagen indsaa, at Kravet var berettiget. Da Organisationen imidlertid formener, at det vilde være retfærdigt mod de nævnte Tjenestemænd, om de fik den Sum re-funderet, som det vil andrage for hver enkelt, tillader den sig at anmode om, at der paa den kommende Finanslov maa gives den Bevilling, der er nødvendig for, at disse 22 Tjenestemænd kan blive stillede saaledes, som de vilde have været stillede, hvis den citerede Bestemmelse i Kontorholdsloven havde omfattet alle Kombinationer.

2 Bilag medfølger.

Udvalget foreslaar, at Andragendet henvises til *Indenrigsministeren*.